

ת"פ 22374/06 - מדינת ישראל נגד אחמד עליאן, יזן קורד (עוצר)

בית המשפט המחויז בירושלים
ת"פ 22374-06 מדינת ישראל נ' עליאן ואח'

לפני
מדינת ישראל - המאשימה
על ידי עו"ד אור גבאי פרקליטות מחויז
ירושלים (פלילי)

נגד
1. אחמד עליאן על ידי עו"ד עאטף פרחאת
2. יזן קורד (עוצר) - הנאים על ידי עו"ד
ריאד סווואד

גזר דין בעניינו של הנאשם 2 (להלן: "הנאשם")

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שוחרר בו מכפירתו, בכתב אישום מתיוקן, בעבירה של סיוע להצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין") בצוות סעיף 31 לחוק העונשין. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הצדדים הסכימו, כי יתקבל תסקير בעניינו של הנאשם, לאחריו טענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין רובה עותמאן (להלן: "המתלוננת") אשר בבעלותה רכב מסווג מאודה 3, ל"ז 3807862 (להלן: "הרכב"), התגלו סכסוך על רקע כספי. עבר למושא להלן, ועל רקע הסכסוך, גמלה בלבו של הנאשם 1 החלטה להציג את רכבה של המתלוננת. לשם כך, סיכם הנאשם 1 קשר (הטעות במקור ח.מ.ל.) עם הנאשם 2 וויל ראגאבי (להלן: "ויל") להציג את הרכב, תמורת תשלום כספי על סך 5,000 ₪. על פי תוכנית הקשר וויל שיליך שני בקבוקי תבערה לעבר הרכב ובמקביל יעמוד הנאשם 2 על הכיבוש ויתריע מפני עובי או רוח (להלן: "התוכנית").

ביום 16.3.16 בסמוך לחצotta, הגיעו הנאשם 2 וויל לביתה של המתלוננת שברחוב אל- ועוד 64 שבירותים (להלן: "המקום") עם שני בקבוקי תבערה. וויל ניגש לרכב, אשר חנה בסמוך לבניין מגורייה של המתלוננת, שבר באמצעות אבן את החלון הימני הקדמי, הדליק את שני בקבוקי התבערה והשליכם לעבר הרכב. כל זאת, בעודו נאשם 2 מתצפת על המקום. כתוצאה לכך, נופץ החלון הקדמי השמאלי, ונגרמו נזקים קלים לדלת עמוד 1

השמאלית אחוריות של הרכב ולשני המושבים הקדמים.

בתום האירוע, שילם נאשם 1 סך של 1,500 ל' לואיל תמורה המעשה.

3. יוער, כי ההליך בעניינו של נאשם 1 טרם הסתיים, ודין הטיעונים לעונש נקבע ליום 18.7.10. לאחר קבלת תסוקיר שירות מבנן משלים בעניינו. ב"כ נאשם 2 ביקש לגוזר את דיןו בנפרד מאחר שהוא עצור כעת בשל תיק אחר.

תסוקיר שירות המבחן

4. מתסוקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 22, מאורס ועובד במוסך בשטיפת רכבים, עד למועדו הנוכחי בשל תיק אחר. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים וחמשה ילדים בגילאים 18-25, כאשר אחד מהם מעורב בפלילים, הנאשם תיאר כי לו קשר מרוחק עםם. הוריו התגרשו בעת שהוא בן 5, על רקע בעיות ומתחים ביניהם. לאחר הגירושין הוא התגורר בביתם אמו יחד עם אחיו בשכונת ראס אלעמוד, עד לנישואיו אמו בעת שהוא בן 12. לאחר מכן עבר להתגורר בביתו של אביו בבית חנינה.

קצינת המבחן התרשמה, כי נכון אירוע הגירושין ונישואיו אמו בשנית, הנאשם חווה תחושות דחיה ונטישה לצד חסכים אשר השפיעו על עיצוב זהותו האישית. כן התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם גדול ללא תשומת לב מהוריו ולא הייתה לו מסגרת משפחתית בטוכה, ציבחה, מכונת ומכליה.

5. הנאשם עזב את הלימודים בכתה ו' בשל חוסר מוטיבציה. הנאשם מסר שעבד בעבודות מודמדנות ובמשך כשנה וחצי עבד בעבודות ניקיון בבית חולים "הDSA". חודש טרם למועדו עבד בשטיפת רכבים כאמור.

6. עוד עולה מהמתסוקיר, כי במסגרת מעצר הבית בו שהה הנאשם בתיק זה, הוטל עליו צו פיקוח מעצרים שבמסגרתו הוחלט לשלבו בקבוצת עצורי בית. הנאשם הגיע למפגש אחד ובהמשך הפסיק להגיע למפגשים ונוטק הקשר עמו.

7. אשר לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחוריות חלקית לביצועה וטען, כי הלשינו עליו והסגירו אותו בשל מעשים שלא ביצע. לדבריו, הוא מכיר את השותף בתיק מעבודה משותפת בבית החולים ומסר שמדובר באדם בעייתי. עוד מסר שהוא תמים וואיל הבטיח לו שאם ישורף את הרכב שלו, יקבל רכב חדש מחברת הביטוח. לדבריו, הוא בעצמו לא הלה בסוף, לא ידע על הסכוסר ואין לו עניין לפגוע בכך אחד.

8. אשר להערכת היסICON לעבריינות והיסICON לשיקום, מסר שירות המבחן, כי מחד, מדובר בבחור צעריר בשנות העשרים המוקדמות לחיו העומד לראוניה לדין, אשר גדול בצל חסכים רגשיים וחינוכיים, בין היתר על רקע גירושו הוריו, נתישת אמו והיעדר מסגרת משפחתיות בטוחה ויציבה. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם נוטה לעיתים להיגרר אחר השפעות של אחרים עליו, וכן נוטה להתנהגות אימפלטיבית תוך קושי בהפעלת שיקול דעת מתאים וחשיבה מעמיקה על השלכות מעשו. כן התרשמה קצינת המבחן מטעטו ערכיו וקושי בחידוד גבולות המותר וה אסור, קושי בקבלת אחריות מלאה על מעשו וקושי לראות בהם בעיה ממשית. עוד התרשמה קצינת המבחן מחומרת העבירה והשלכותיה על המתלוננת ועל היוטו הנאשם עצור בגין חשד למעורבות פלילית נוספת בעוודו מנהל תיק זה. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעtid. מאידך, לצד גורמי היסICON, קצינת המבחן צינה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי ועומד לראוניה לדין על אף חסכים רגשיים וחוויות אובדן עם התמודד אשר השפיעו על עיצובה זהותו העצמית. קצינת המבחן הוסיףה וצינה, כי נראה שהנאשם יכולת לפעול לקידומו האישי ולתקוף תקין, כפי שהוא לידי ביתו עד למעורבותו בעבירות כאמור. קצינת המבחן לא התרשמה מקרים עברייניים מגובשים באישיותו, כל אלה מהווים גורמי סיכון לשיקום בעtid.

9. עוד התרשמה קצינת המבחן מנאשם עם זהות בלתי מגובשת שנמצאה בהליך גיבוש זהות עצמית ומתקשה להתמודד עם סיטואציות שונות לחיו. כן מתקשה בהצבת גבולות הן לעצמו והן לזרים.

10. בסופה של יום, לאור כל האמור, ושל הנסיבות הקשות והפוגעניות שעלוות להיגרם לו כתוצאה מהמשך שהוות בין כותלי בית הסוהר, והמשך חשיפתו לערכיהם השוליים והעברייניים המאפיינים את האוירה השוררת שם, קצינת המבחן באהה בהמלצת להשית על הנאשם תקופת מאסר קצרה, אשר תחפוף את תקופת מעצרו הנוכחי בתיק الآخر.

הצהרת נגעת העבירה

11. המתלוננת הגישה תצהיר לבית משפט, אשר בו מסרה, כי עברה תקופה קשה מאוד בחיה מיום שריפת רכבה בפתח הבית. היא הביעה חשש לצאת מהבית, והזהירה שליחיו של נאשם 1 מאימאים על חייה בטלפון עד היום. כן צינה שביום האירוע בנה קיבל שיחת טלפון בה איימו על חייו ונאמר לו בפירוש שכמו שלימדו את אמו לקח, כך גם ילמדו אותו". הבן הצער שלה מסרב לעלות על הרכב עד היום. כן היא צינה שנאלצה לתקן את רכבה בסכום של למעלה מ- 10,000 ₪.

12. כן סיפרה כי היא, בעלה ובני ביתה נעדרו מהעבודה פעמים רבות בשל הצורך במסירת הוועדה במשטרה, חקירה, חוסר נידות, תיקונים וכיוצא בזה. כן צינה שבמשטרה הם נחקרו לאחרוני העבריינים בחדרים נפרדים ולא טלפונים נידים. עוד צינה, כי היא ובעלה במשך שנה שלמה היו עושים "משמרות לילה" ובכל לילה ישבו מול דלת הכנסתה לבניינם וצפו בחשש בחניית הרכבים. עוד הוסיףה שנוכח רגשות פחד, חשש וטרואה שחשו, לא הצלחו להתרkb אינטימית זה לזה.

13. עוד סירה שريح האש, האימה, הפחד, הנזק הכספי, המעמדי והחברתי נותרו בהם כצלקות בנפש משומן שנגרמו להם על לא עול בכפם ובידי פורעי חוק וכן היא ומשפחתה נותרו עם הנזק הכלכלי בהיותם עובדים שכירים ולא הייתה להtagונן מול נזק זה ולכן יש לפנות אותם על כן.

14. ב"כ הנאשם ביקש מב"כ המאשימה להגיע להסכמה דיוונית ביחס לשאלת הנזקים ברכב, נוכח הסתירה בין האמור בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן, ממנו עולה, כי נגרמו נזקים קלים לדלת השמאלית אחוריות של הרכב ולשני המושבים הקדמיים. אל מול הצהרותה של המתלווננת על הנזק הכספי שנגרם לה כתוצאה מעשה העבירה. ב"כ המאשימה שלל את בקשתו ומסר, כי בכתב האישום המתוקן לא נכללים נזקים נפשיים. לפיכך, ב"כ הנאשם ביקש לבדוק את המתלווננת על תצהירה.

15. מעדותה בבית המשפט עולה, כי החשבונית שצירפה להצהרותה כוללת את כלותם של החלקים ברכב שנדרשה להחליף בעקבות השရיפה בסך 4,680 ₪, היא חשבונית שלא כללה תיקונים אחרים ששילמה עבורם ולא קיבלה עבורם קבלה, קרי, הגומי והrifod של הcisאות. מתרגם הקבלה שצירפה עליה, כי הפריטים שתוקנו אלה הפריטים הבאים: פריט ראשון- שתי כורסאות, פריט שני- חוטי חשמל, חוטי הנעה במנווע, פריט שלישי- תקלה שלמה, פריט רביעי- לא קרייא, פריט חמישי- מערכת התנועה מרכזית, פריט שישי- לוח מחוונים (הדשبورד), פריט שביעי- רצפה ופריט שמיני- דלתות.

16. לשאלת ב"כ הנאשם מדוע החליפה את לוח מחוונים, אם על פי חזות הדעת וכותב האישום הוא לא נשף, היא השיבה כי המכונאי רכב המליץ לה להחליפו, כדי למנוע שרפות בעתיד. כן הצהירה, כי החליפה פריטים אחרים (כמו רצפה, חוטים) שעל פי חזות הדעת בתיק של שירות כבאות והצלה ודוח' חקירת מז"פ לא נשפו, משום שזו הייתה המלצה של המכונאי רכב, למנוע שריפות בעתיד. לטענה, היא נאלצה להביא קבלה לבית המשפט, ولكن הקבלה התקבלה לאחר שהשלימה את תשולמיה, עובר להגשת תצהירה.

17. עוד העידה, כי יום לאחרת האירוע התקשרו לבנה ואמרו לו "מגיע לאמא שלך ועוד אמא שלך תראה עוד ועוד. אנחנו שמננו עין על אמא שלך ואני נמשיך לשים אותך מתחת לעין שלנו". עוד הוסיףה שהיא ובני ביתה קיבלו טלפונים ממוקורות חסויים, לאחר האירוע ובטרם התגלתה מי הם אלה שהיו אחראי למעשה. עוד מסרה שימושה באשימים, האיוניים על ילדיה הופסקו, אולם האינויים על חייה נמשכים עד היום. כן מסרה, שאינה ישנה בלילות נוכח האירוע ונגרם לה ולילדיה גם לביאות נפשיות. עוד מסרה, שהיא לא פנתה לטיפול רפואי יחד עם ילדיה נוכח השמועה שתיגרם מכך ואשר יכולה להשפיע עליהם לרעה בעתיד.

טייעוני הצדדים לעונש

18. ב"כ המאשימה ציון, כי הערכיים המוגנים שנפגעו הם שמייה על שלמות גופם של אזרחים מחד והזכות לקניין מאידך. לדבריו, בית משפט העליון בפסקה רובה עמד על כך שהצתה היא מהחומרות שבUberot בספר החוקים בהינתן פוטנציאלי הרסני הטמון בה ונוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכשו של האדם. אין איש יודע כיצד תתפשט האש ומה יהיה היקפה, שכן מנגנון האש הוא להתרפש ללא שליטה תוך זרימת הרס רב.

19. אשר לנسبות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה, כי מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם, בכר שנאים 2 החליט להציגו לתוכנית הקשר שנרקמה מבועד מועד בתמורה לכיסף שיחולק עם נאים 1. חלקו של נאים 2 לא פחות דומיננטי מחלוקתו של נאים 1. אמורים נאים 1 הדליק את האש בפועל, אולם לו לא השגחת נאים 2 על מעשיו של נאים 1, מעשיו של נאים 1 לא היו יוצאים לפועל. כן הוסיף כי נאים 2 שלט במעשה, אך שבכל רגע נתון יכול היה לעצור את הנזק שהוא צפוי להיגרם. עוד ציין את העובדה שהרכבת הוצאה במקום מגוריים, בבית צפפא כר שפוטנציאלי הנזק והיקפו היה עצום לו האש הייתה פוגעת ברכב, עץ או בית אחר בשכונה. כן ציין לחומרה כי המנייע לביצוע העבירה היה בצע כסף. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם הנע בין 10-18 חודשים מאסר, מאסר מותנה ופיצוי. והגיש פסקה לתמיכת בטענותיו.

20. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה ביקש לדוחות את המלצת שירות המבחן ועתר להשתת על הנאשם בעונש השלישי של המתחם, מאסר מותנה ופיצוי, וזאת לאור הزادתו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר וכן היותו נעדר עבר פלילי. הוא ציין, כי הנאשם שהוא במעצר מספר ימים בשל תיק זה ושוחרר בתנאים מגבלים של מעצר בית עם אפשרות יציאה לעבודה. כתע הוא שווה במעצר עד תום ההליכים במסגרת תיק אחר.

21. בפתח דבריו, ציין ב"כ הנאשם שהפסקה אותה הציג ב"כ המאשימה אינה רלוונטית לעבירה אותה ביצע הנאשם, שכן על פי תיקון 113 לחוק העונשין, כל אחד מממציעי העבירה נוגש בהתאם לחלוקת במעשה.

22. אשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען, כי לא היה שימוש באלים, וה הנאשם לא ביצע את העבירה תמורה בצע כספי, שכן בהתאם לעבודות כתוב האישום המתוקן בגין לואיל, הנאשם לא קיבל תמורה למעשיו. ב"כ הנאשם הגיע פסקה לתמיכת בטענותיו והדגיש כי רמת העונישה הנהוגה בעבירות סיוע להצתה עומדת על מספר חודשים אשר ירצו בעבודות שירות. לא זאת אף זאת, ב"כ הנאשם הציג פסקה ממנה עולה, כי גם בעבירות הצתה מושלמת, רמת העונישה הנהוגת נעה בין 8 ועד 10 חודשים מאסר. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש הולם הנע בין שישה חודשים עבודה שירות ועד לשישה חודשים מאסר בפועל.

23. אשר לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הפנה למסגרת ההחלטה בעניינו של הנאשם והדגיש שה הנאשם גדל ללא כל מסגרת הורית, ولكن רצה להתחבר לאחר באמצעות

מעשה זה. כן הדגיש שמדובר בצעיר, אשר לא תכנן את מעשיו, הוא נעדך עבר פלילי וזה הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין. אשר להתקיק הנוסף שבגינו הוא עצור כעת, הוא תולדה מהמציאות אליה נקלע בשל תיק זה. ב"כ הנאשם עתר להשתת על הנאשם עונש בתחום המתחם, שלושה חודשים מאסר בעבודות שירות. עם זאת בשל מעצרו, ביקש כי יוטלו על הנאשם שלושה חודשים מאסר ממש וכי המאסר ירוצה החל ממועד מתן גזר הדין.

24. אשר לתחזיר המתлонנת, טען ב"כ הנאשם, כי החשבונות שהוצגו אינן עלות בקנה אחד עם הנזקים העולים מכתב האישום המתווך. שניית, בתצהירה היא העלה טענות בדבר איומים עליה ועל ילדיה, אולם בשתי הזרמיות בהן היא נחקרה בתחנת המשטרה, לא הועלו עלידה טענות על איומים, אף כשנשאלה על כך על ידי החוקרים, היא שלהה זאת. עוד הוסיף בהקשר זה, שהתאריך על החשבונות אותה הציגה המתلونנת הוא 18.4.4.18, ימים ספורים טרם מועד הטיעונים לעונש, כך שהחשבונית הוצאה לצורך תביעות עתידיות, והיא אינה נתנתנית ביטוי אמיתי לנזקים שנגרמו.

25. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו ומסר שבעת שביצע את מעשיו שהוא קטן. הוא שהוא במעטץ לצורכי חקירה במשך שבוע, ולאחר מכן שהוא במעטץ בית למעט יצאה לעבודה, וזאת למשך שבועה חודשית.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

26. העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה, תוך התחשבות "... בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.".

27. עבירת הוצאה כורכת עמה פגיעה קשה בשלום הציבור וברכושו. הוצאה מאופיינית בכך שהיא לאמוד מרראש את נזקיה, ונזקים אלה יכולים להיות קטלניים ורבי היקף. אדם המעלת אש, אינו שולט בתוצאות מעשיו ואין בידו לדעת או לחזות את היקף הפגיעה והנזק שייגרם עקב לכך. למשל, "בטי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה היתרזה של עבירות הוצאה, גם כשהיא מתיחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפטונציאל לגירמת נזק לגוף, בבחינת אווי לגפרור שהוצאה להבה, שסופה ואחריתה מי ישורנה...." (ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.1.2015)).

28. האמצעים הדרושים להוצאה אש, הם פשוטים וחומיינים, פועלות הוצאה עצמה קלה וידועה לכל,

וכח ההרס של האש עצום ורב. בטור זמן קצר היא יכולה לקלות עצמים בהם היא אוחצת ולהפכם לעפר ואפר, וטמונה בה סכנת לכל אשר נקרה בדרך (ראה: ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.2012)). עבירות הוצאה נטפסת כעבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינגרנטית הטבועה בה, אלא גם על שם המסר העריני האלים העולה הימנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור (ראה בהקשר זה ע"פ 4311/12 **AMILAD סורי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.10.12) וכן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) 31994-10-12 **מדינת ישראל נגד מהראן עיסא** (25.4.13), ע"פ 10/5074 **מרדאו נ' מדינת ישראל** (19.9.2012)).

29. באשר למדיינות הענישה הנהוגה, המחוקק קבע עונשי מאסר מרבים ממושכים בגין עבירה, שהם מהחמורים שבאונשים הקבועים בספר החוקים. הפסיקת מורה, כי בעבירה זו יש ליתן משקל רב לשיקולי הגמול וההרתקה, נוכח הפוטנציאלי הרסני שבה, וכי ככל העונש הראי בגין הוא מאסר מאחריו טורג ובריח כך ראה בהקשר זה ע"פ 1599/08 **מרדיכי אריאל לוינשטיין ואח' נגד מדינת ישראל** [2009]. שם נאמר, בין היתר, כדלקמן: "...לדידנו הוצאה במקום שבו חי אדם הוטלו או יכולו להיות מוטלים בכף מצדיקה ככל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, וארכאה המדוקן של התקופה יקבע בכל מקרה לגופו...".

30. עם זאת, הובהר והודגש, כי רף הענישה בעבירות הוצאה אינם אחיד וכל מקרה נשקל לגופו, ולעתים בית-המשפט "מנע מהטלה מאסר של ממש ויסטפק בהשתתת מאסר בעבודות שירות. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 7139/13 **טרפה צkol נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבוב] (23.1.14): "עjon בפסקתו של בית משפט זה מגלה כי רף הענישה הנהוג בעבירות הוצאה אינם אחיד והוא קשור ישיר לנسبות המקרה ולנסיבות האישיות של הנאשם".

31. שני הצדדים הגיעו פסיקה לעניין העונש לתמייה בעמדתם. עיון בפסקין דין מלמד, כי טווח הענישה בעבירה זו הוא רחב ומשתנה נוכח נسبות ביצוע העבירות והנסיבות הספציפיות של מבצעיהם. אציג כבר עתה, כי מסכימה אני עם טענת ב"כ הנאם שבעניינו קשה להקים מפסקין דין אליהם הפניה המאשימה, נוכח חלקו של הנאשם שהוא אינו מרכזי בביצוע העבירה ובשל הנسبות הייחודיות של מקרה זה, וכן בהתחשב בכך שסעיף 32 לחוק העונשי קובע, כי עונשו של המסייע הוא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצוע העבירה המושלמת.

32. במקרה דנן קודם לביצוע העבירה תכנון המעשה על ידי הנאים וואיל. לשם ביצועו המצוידו נאים 2 וואיל מבעוד מועד בשני בקבוקי תבערה, עוד לקחתי בחשבון את חלקו של נאים 2 כמסייע ביצועה - עמד על הכבש והתריע מפני עובי אורח. חלקו ביצוע העבירה קטן יותר מאשר 1, הוא שימש כתצפיתן ולא לקח חלק פעיל בהוצאה עצמה שבוצעה על ידי מעורב נוסף, ואיל. נאים 1 היה דומיננטי, הוא יזם את ביצוע העבירה, שילם תמורתה לואיל. ברם, לא ניתן להתעלם מהתרומה של נאים 2 לביצוע העבירה. כן לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם לרכב שהוא אינו חמוץ באופן יחסית, כמו גם הנזק החמור שיכל היה להיגרם, בפרט שהוצאה בוצעו בסמוך

לבניין מגוריה של המתלוונת, אך בדרך נס לא נגרם אסון כבד כתוצאה ממעשה הרצפה, והairoע הסתיים בפגיעה ברכוש בלבד.

33. אשר לענישה הנוגגת אפונה למספר פסק דין כפי שיפורט להלן:

א. ע"פ 21662 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.18). שם דובר בשני

נאשימים שהורשעו בגין הצתת הרכב. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המערער והפחית את עונשו מתשעה חודשים מסר בפועל לשישה חודשים מסר שירוצו בעבודות שירות נוכח עיקרון אחדות הענישה, נסיבות חייו הקשות, גלו הצער, היעדר עבר פלילי וחלקו הקטן באופן יחסית בביצוע העבירה, בעוד המערער היה שותף פסיבי אשר לא נטל חלק פעיל במעשה הרצפה עצמו אל מול שותפו אשר זם את מעשה הרצפה.

ב. בת"פ 15597-06-15 מדינת ישראל נ' מאהר מיסק (16.11.16),

שם הורשע נאשם בעבירות הצתה, לאחר שהצתית רכב, באמצעות נזין ומצת. העבירה בוצע על ידו ללא שותפים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשים מסר ונגזרו על הנאשם 10 חודשים מסר ועונשים נלוויים.

ג. בע"פ 9427/11 מדינת ישראל נ' אנידג'ר ואח' (16.2.12)

הנאשימים הציתו משאית של המתלוונת בשל תחרות עסקית בין לבין מעסיקו של הנאשם 1. בית המשפט המ徇ז גזר עליהם עונש של שישה חודשים מסר שירוצו בדרכו של עבודות שירות, מסר על תנאי, פיצוי וקנס. המאשימה ערערה לבית המשפט העליון על קולות העונש. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירה ולמניע, אך בשל נסיבותיהם האישיות של הנאשם, עברם הנקי והתקיריים החובבים, דחה בית המשפט העליון את הערעור.

ד. בת"פ 15-05-36188 מדינת ישראל נ' מוחמד אלהור (26.7.16)

הנאשם הורשע בעבירות הצתה וחבלה ממזד ברכב לאחר שמייעת ראיות. הנאשם ה策רף לשניים אחרים ויחד הם שרפו שלושה כלי רכב של המתלוון. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 6 חודשים מסר שיכל וירוצו בעבודות שירות לBIN 15 חודשים מסר בפועל והטייל על הנאשם 6 חודשים מסר שירוצו בעבודות שירות.

ה. בת"פ 16-01-15955 מדינת ישראל נ' תיתי (18.4.16) נאשם 2

הורשע בעבירות סיוע להצתה לאחר שהודה והורשע במסגרת הסדר טיעון. נאשם 2 געדר עבר פלילי והודה בהזדמנות הראשונה. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 4.5 חודשים מסר לבין 20 חודשים מסר והשיט עליו עונש 5 חודשים מסר שירוצו בעבודות שירות.

ו. בת"פ 4867-08-14 **מדינת ישראל נ' דנדקר** (20.05.15), הנאשם הורשע בעבירה הוצאה לאחר שהודה בעבודות כתוב האישום המתוון. הוא חיצית שני כלי רכב. מדובר בנאשם צעיר, לא עבר פלילי ותשיקור מבחן חיובי. ביהם"ש קבע כי מתחם העונישה נע בין 9 - 36 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות מטמוני שיקום.

ז. בת"פ 9773-03-10 **מדינת ישראל נ' שניר איזולאי** (16.09.2013), שם הורשע נאשם בעבירה הוצאה, לאחר שהחיצית משאית על רקע סכסוך עסקתי. תא הנוסעים של המשאית נשרף כליל, והמשאית יצאתה מכלל שימוש. נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר לביצוע בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

ח. בת"פ (מחוזי חיפה) 13-02-1954 **מדינת ישראל נ' חליפה** (13.8.13) הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להצתת הרכב (חברו של הנאשם ביקש שיעזר בסמוך לרכב בזמן שהוא יצית אותו). בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר ובסיומו של דבר הואណון ל-5 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות.

ט. בת"פ 13395-10-11 **מדינת ישראל נ' עמאד ابو חמד** (21.2.12) הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להצתה, בכך שהסייע את الآخر (את המצית), ברכבו עד לקרבת בית המטלון, כשהאחר יורד מרכבו הנאשם ומצית את רכב המטלון. הנאשם לא נטל חלק פעיל בביצוע ההצתה והآخر שהינו המבצע העיקרי בתיק, לא הועמד לדין. בית המשפט גזר עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

י. בת"פ (מחוזי חיפה) 44470-11-10 **מדינת ישראל נ' סווואד** (1.4.12). הנאשם חיצית את הרכב של מעסיקו וזאת על רקע סכסוך על שכר העבודה. מדובר באדם צעיר, נעדך עבר פלילי אשר הודה במינויו לו וניתן בעניינו תשיקור חיובי. בית המשפט גזר עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

34. לאחר שבחןתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבודות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבודות ואת מדיניות העונישה הנהוגה, הגיעתי לכל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבודה שלפניי, נע בין מספר חודשים מאסר, אשר יכול וירצוי על דרך של עבודות שירות בין 18 חודשים מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלוויים.

35. לא מצאתי לחרוג לפחות מתחם העונש ההולם למטרת שיקום שכן אין אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם, לאחר שהוא נעצר בשל עניין אחר, כמפורט בתשיקור שירות המבחן. כן לא מצאתי הצדקה

לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם מטעמי הגנה על הציבור.

העונש המתאים

36. בגזרת העונש המתאים לנואם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ואילך העונשין). בהקשר זה, יש לשקלול את הودאת הנואם, אשר הביא לחסכו בזמן שיפוטו. כן שקלתי את הבעת החרצה של הנואם. יש ליתן משקל מיוחד למיניות לגילו הצער של הנואם (22), להיותו מאורס, לרקע הקשה ממנו הגיע הנואם בהתייחס לנטיותו האישית והמשפחתיות העולות מתקייר שירות המבחן. עוד שקלתי, כי הנואם נעדר עבר פלילי, ואת העובדה שזהו מסרו הראשון. כן שקלתי את העובדה שהנאום שמה במעצר ימים, ולאחר מכן שהה במעצר בית חלקי למשך תקופה לא מבוטלת. מנגד, התחשבתי בהצהרת נגעת העבירה ממנה עולים המקים הנפשיים שנגרמו לה ולילדיה נוכח האירוע, וכן התחשבתי בכך שכעת הנואם שוהה במעצר בשל תיק אחר, ועל כן המלצה שירות המבחן היא לענישה של מסר בפועל ולא לענישה טיפולית. כמו כן, מתקייר שירות המבחן עולה כי הנואם נטל אחראות חלקית למעשה.

37. עוד יש ליתן משקל לצורך בהערכת הרבים, נוכח פוטנציאלי הנזק החמור הטמון בעבירה זו, והקלות שבביצועה.

38. בנסיבות העניין ובשים לב לשיקולים לחומרה ולקוילא, כפי שפורטו לעיל, אני סבורה, כי יש למקם את העונש המתאים לנואם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

39. אשר על כן, אני מושיטה על הנואם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשים מסר בפועל, בניו ימי מעצרו בתיק זה. יודגש, כי הנואם יחל לרצות את עונשו היום. שהנאום היה עצור בשל תיק זה, ימים אלה ינוכו.

ב. 12 חודשים מסר. הנואם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה של היצה.

ג. חודשים מסר. הנואם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה של הזיק בצדון.

ד. לעניין הפיצוי, טענה המטלוננט בתצהירה כי הנזק שנגרם לה עומד על סך 10,000 ₪. על פי הקבלה שצורפה לתצהירה של המטלוננט, הנזק שתוקן ברכב אינו עולה בקנה אחד עם החלקים שהוצתו ברכב, כאמור בכתב האישום המתוקן, ואין לי אלא להיזכר לעבודות אלה ולנזקים הנלמדים מהם. מנגד, אין ספק שיש לפסוק למטלוננט סכום נוסף בשל הפחד וועגמת הנפש שנגרמו לה בשל האירוע. עוד בסכום הפיצוי התחשבתי בכך שהנאום הוא אחד משלשה מבצעים, כאשר הוא אינו המבצע העיקרי, אלא מסייע. לפיכך, על דרך האומדן מצאתי להורות, כי נואם 2 ישלם פיצוי עמוד 10

لمתלוננת בסכום של 3,000 ₪ וזאת עד ליום 18.9.18. ככל שישנה הפקודה בתיק, היא תקוזז לטובות הפיזי למתלוננת, וזאת בהסתמת הנאשם.

העתך גזר הדין ישלח לשירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מיהיום.

ניתן היום, י"ז סיון תשע"ח, 31 Mai 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

חנה מרימ לומפ, שופטת